Εργαστήριο Λογικού Προγραμματισμού

Μανόλης Μαρακάκης, Καθηγητής

mmarak@cs.hmu.gr

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών & Μηχανικών Υπολογιστών Σχολή Μηχανικών Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο

Ενότητα 4: Μάθημα 7

Δέντρο Αναζήτησης Οπισθοδρόμησης και Άρνηση

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση
- **4.1. Δέντρο Αναζήτησης**
- 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)
 - >4.2.1. Παραδείγματα με Αποκοπή
- □4.3. Άρνηση σε Prolog
- □4.4. Το κατηγόρημα fail

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.1. Δέντρο Αναζήτησης
- Ορισμός 4.1: Έστω P ένα λογικό πρόγραμμα, R ένας κανόνας υπολογισμών και G0 ένας στόχος. Μια SLD-εξαγωγή (SLD-derivation) του G0, χρησιμοποιώντας το P και τον R, είναι μια πεπερασμένη ή μη πεπερασμένη ακολουθία στόχων G0, G1,...,Gi, Gi+1 όπου το Gi+1 εξάγεται από το Gi και μια μετονομασμένη πρόταση Ci του P χρησιμοποιώντας τον R.
- Η ονομασία SLD-εξαγωγή προέρχεται από το όνομα του συμπερασματικού κανόνα που χρησιμοποιείται για εξαγωγή του G0 ο οποίος ονομάζεται SLD-επίλυση. Η ονομασία SLD-επίλυση (SLD-resolution) βγαίνει από τα αρχικά των λέξεων Selection Linear Definite που υπάρχουν στο πλήρες όνομα του συμπερασματικού κανόνα
 - Linear resolution for Definite clauses with Selection function.

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.1. Δέντρο Αναζήτησης
- □ Ορισμός 4.2: Μια SLD-απόρριψη (SLD-refutation) είναι μια πεπερασμένη SLD-εξαγωγή G0,...,Gn όπου το Gn είναι η άδεια πρόταση (□).
- □ Ορισμός 4.3: Έστω P ένα σύνολο από προτάσεις, R ένας κανόνας υπολογισμών και G μια πρόταση στόχος. Όλες οι δυνατές SLD-εξαγωγές μπορούν να επιδειχθούν σε ένα SLD-δέντρο (SLD-tree) ή δέντρο Αναζήτησης (search tree). Το SLD-δέντρο (SLD-tree) ή δέντρο αναζήτησης (search tree) του G (χρησιμοποιώντας το P και τον R) ορίζεται ως εξής:
 - α. Η ετικέτα στην ρίζα του δέντρου είναι ο αρχικός στόχος G.
 - β. Εάν το δέντρο περιέχει ένα κόμβο με ετικέτα τον στόχο G_i και εάν υπάρχει μια μετονομασμένη πρόταση πί∈Ρ τέτοια ώστε ο G_{i+1} εξάγεται από τον G_i (κεντρική πρόταση) και την πί (πλευρική πρόταση) μέσω του R τότε ο κόμβος G_i έχει παιδί τον κόμβο G_{i+1}.
 Η ακμή που τους συνδέει έχει σαν ετικέτα την πρόταση π_i.

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.1. Δέντρο Αναζήτησης
- Το κατηγόρημα gonios(X, Y) είναι αληθές εάν ο X είναι γονιός του Y.
- Το κατηγόρημα progonos(X, Y) είναι αληθές εάν ο X είναι πρόγονος του Y.

 π 1: gonios(yannis, kostas).

 π 2: gonios(yannis, elene).

 π 3: gonios(kostas, manos).

π4: gonios(kostas, anna).

π5: gonios(manos, nikos).

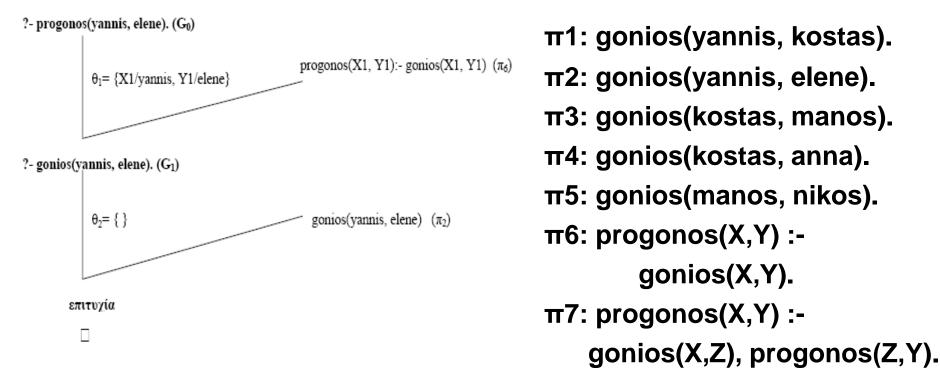
 $\pi 6$: progonos(X, Y) :- gonios(X, Y).

π7: progonos(X, Y) :- gonios(X, Z), progonos(Z, Y).

Πρόγραμμα 4.1: Η σχέση progonos/2

4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.1. Δέντρο Αναζήτησης

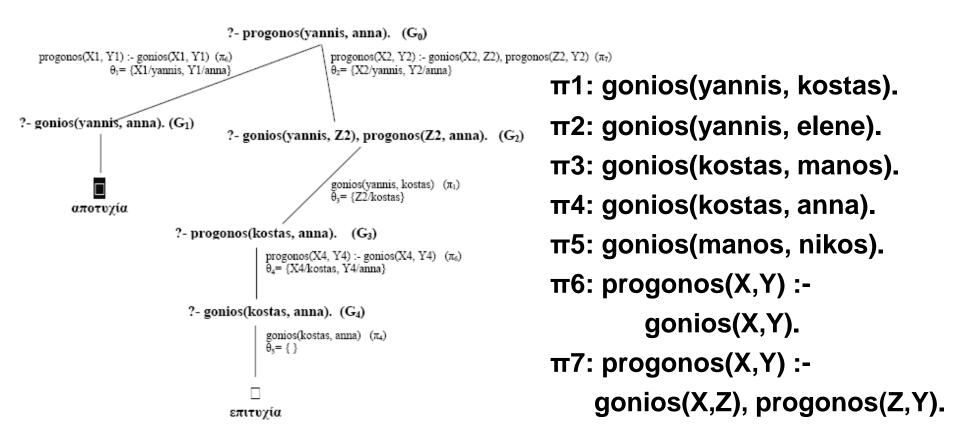
Έστω ότι θέλουμε να κάνουμε την εξής ερώτηση, "είναι ο Γιάννης πρόγονος της Ελένης;". Αυτή εκφράζεται σε Prolog από τον εξής στόχο G0, ?- progonos(yannis, elene).

Σχήμα 4.1:SLD-απόρριψη για τον στόχο progonos(yannis, elene)

4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.1. Δέντρο Αναζήτησης

Η ερώτηση την οποία θέλουμε να κάνουμε είναι η εξής, "είναι ο Γιάννης πρόγονος της Άννας;". Αυτή εκφράζεται σε Prolog από τον στόχο G0, ?- progonos(yannis, anna).

Σχήμα 4.2:Δέντρο έρευνας για "?- progonos(yannis, anna)."

4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση

4.1. Δέντρο Αναζήτησης

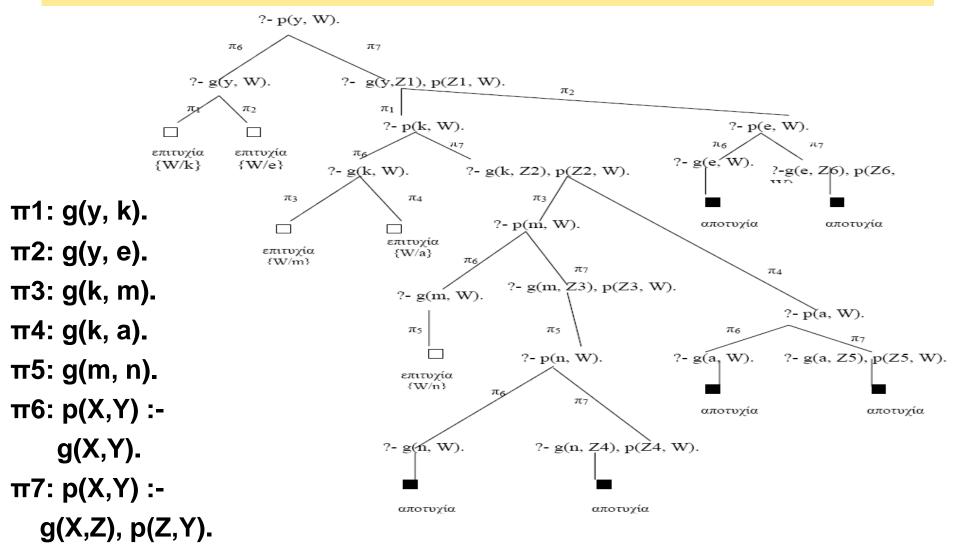
Για να γίνει δυνατή η επίδειξη ενός πιο μεγάλου δέντρου αναζήτησης πρέπει το πρόγραμμα Πρόγραμμα 4.1 να απλοποιηθεί στο Πρόγραμμα 4.2. ("Κάθε όνομα κατηγορήματος και σταθεράς του προγράμματος Πρόγραμμα 4.1 θα αντικατασταθεί από το πρώτο του γράμμα.)

```
π1: g(y, k).
π2: g(y, e).
π3: g(k, m).
π4: g(k, a).
π5: g(m, n).
π6: p(X, Y) :- g(X, Y).
π7: p(X, Y) :- g(X, Z), p(Z, Y).
```

Πρόγραμμα 4.2: Prolog πρόγραμμα για το κατηγόρημα p/2.

Ο Θα θεωρήσουμε την ερώτηση "ποιοι είναι οι απόγονοι του Γιάννη;" ή «Τίνων / ποιων πρόγονος είναι ο Γιάννης;», η οποία εκφράζεται σε Prolog ως εξής, ?- p(y, W). Το δέντρο αναζήτησης της ερώτησης φαίνεται στο Σχήμα 4.3.

4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.1. Δέντρο Αναζήτησης

Σχήμα 4.3: Δέντρο έρευνας για τον στόχο ?- p(y, W).

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)
- Η Prolog για να ικανοποιήσει ένα στόχο G δημιουργεί ένα δέντρο αναζήτησης επιλέγοντας κάθε φορά τον πλέον αριστερό στοιχειώδη τύπο από τον στόχο. Οπισθοδρόμηση έχουμε στις εξής δύο περιπτώσεις:
 - 1. <u>Όταν</u> ο επιλεγέντας πλέον αριστερός στοιχειώδης τύπος αποτύχει τότε η Prolog οπισθοδρομεί αυτόματα στον προηγούμενο κόμβο του δέντρου αναζήτησης. Προσπαθεί να βρει μια άλλη λύση για τον στόχο αυτού του κόμβου ενοποιώντας τον πλέον αριστερό στοιχειώδη τύπο αυτού του στόχου με την κεφαλή της επόμενης πρότασης του προγράμματος, και ούτω καθεξής.
 - 2. Όταν βρει μια λύση για τον αρχικό στόχο και ο χρήστης του προγράμματος θέλει και άλλη λύση, ο χρήστης δίνει την εντολή ';' (or), <u>οπότε</u> η Prolog αρχίζει οπισθοδρόμηση με απαίτηση του χρήστη.

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)
- Σε κάποια προγράμματα ο προγραμματιστής θα επιθυμούσε να ελέγχει το τμήμα του SLD-δέντρου που θα ερευνηθεί.
 - <u>Όταν</u> ο προγραμματιστής γνωρίζει ότι δεν υπάρχουν επιτυχείς κόμβοι σε κάποιο τμήμα του δέντρου αναζήτησης τότε θα επιθυμούσε να μην ερευνηθεί αυτό το τμήμα του SLD-δέντρου.
- Η Prolog διαθέτει το κατηγόρημα αποκοπή ή κλάδεμα (cut)!. Η συνέπεια από την εκτέλεση του! είναι ότι
 - επιτυγχάνει μόλις κληθεί και
 - αποκόπτει ένα τμήμα του δέντρου αναζήτησης.

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)
- □ Έστω το Πρόγραμμα 4.3 στο οποίο **p**, **q** είναι ατομικοί τύποι και I1, I2, I3, I4, I5, I6, I7, είναι στοιχειώδεις τύποι. Θεωρούμε τον στόχο «?- **p**».

 π 1: p :- l1, l2, !, l3, l4.

π2: p :- l5, l6.

π3: q :- l7.

Πρόγραμμα 4.3: Πρόγραμμα με !.

□ Εάν η πρόταση π1 αποτύχει πριν την ικανοποίηση του! λόγω αποτυχίας κάποιου από τους στόχους I1 ή I2 τότε η Prolog προσπαθεί να ικανοποιήσει τον στόχο "?- p." με την επόμενη πρόταση π2.

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)
- □ Πρόγραμμα 4.3: στόχος «?- p».

π1: p :- l1, l2, !, l3, l4.

π2: p :- l5, l6.

π3: q :- l7.

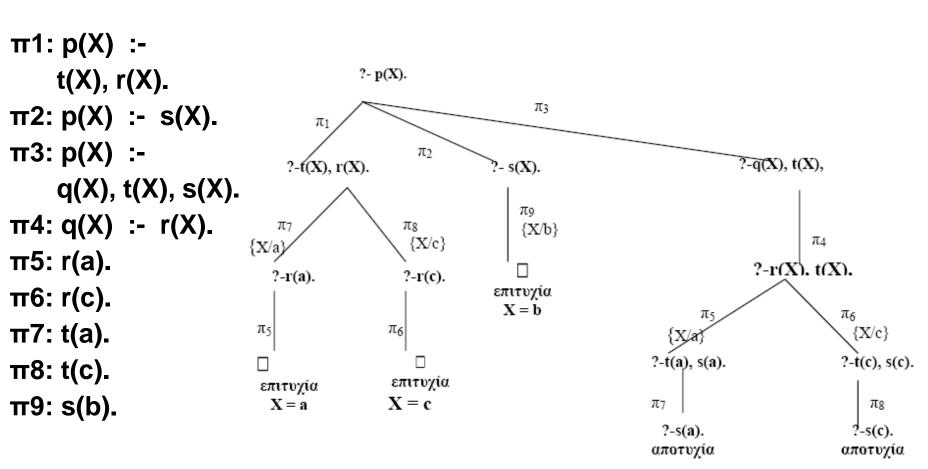
- Εάν οι στοιχειώδεις τύποι **Ι1** και **Ι2 επιτύχουν**, η αποκοπή (!) επιτυγχάνει αυτόματα. Οι συνέπειες με την ικανοποίηση της αποκοπής (!) είναι οι εξής:
 - 1. Οπισθοδρόμηση δεν μπορεί να γίνει στους στόχους που βρίσκονται αριστερά της αποκοπής (!) στην πρόταση π1, δηλαδή στο l1 και l2. Η ικανοποίηση του ! δεσμεύει το σύστημα σε όλες τις επιλογές τις οποίες έχει κάνει μέχρι την ικανοποίηση του !. Σημείωση: Πριν την ικανοποίηση του ! οπισθοδρόμηση μπορεί να γίνει στους στόχους αριστερά του ! .
 - 2. Οπισθοδρόμηση μπορεί να γίνει στους στόχους που βρίσκονται δεξιά της αποκοπής, στο **Ι3** και **Ι4**. Η αποκοπή (!) δεν επηρεάζει τους στόχους που βρίσκονται δεξιά του στην πρόταση **π1**.
 - 3. Η ύπαρξη του ! στην πρόταση π1 δεν επιτρέπει την ενοποίηση του στόχου "?- p." με άλλη πρόταση με ίδια κεφαλή. Δηλαδή, εάν η πρόταση π1 αποτύχει τότε η Prolog αγνοεί την πρόταση π2 λόγω ικανοποίησης του ! στην π1.

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)
- Παράδειγμα: Έστω το Πρόγραμμα 4.4. Το δέντρο αναζήτησης αυτού του προγράμματος για τον στόχο "?- p(X)." φαίνεται στο Σχήμα 4.4. Στη συνέχεια θα μελετήσουμε διαφορετικές εκδόσεις του ίδιου προγράμματος με αποκοπή (!) για να δούμε σε κάθε περίπτωση ποιο μέρος του δέντρου αναζήτησης ερευνάται και ποιο αποκόπτεται

```
π1: p(X) :- t(X), r(X).
π2: p(X) :- s(X).
π3: p(X) :- q(X), t(X), s(X).
π4: q(X) :- r(X).
π5: r(a).
π6: r(c).
π7: t(a).
π8: t(c).
π9: s(b).
Πρόγραμμα 4.4:Πρόγραμμα χωρίς!
```

4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση

4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)

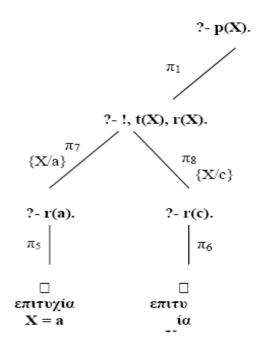

Σχήμα 4.4: Δ έντρο έρευνας του προγράμματος Πρόγραμμα 4.4 για τον στόχο ?- p(X).

4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)

🔲 Περίπτωση 1:

```
π1: p(X):-!, t(X), r(X).
π2: p(X):-s(X).
π3: p(X):-q(X), t(X), s(X).
π4: q(X):-r(X).
π5: r(a). π6: r(c). π7: t(a). π8: t(c). π9: s(b).
```


Σχήμα 4.5: Δέντρο έρευνας του προγράμματος Πρόγραμμα 4.5 για στόχο ?- p(X).

4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)

🔲 Περίπτωση 2:

```
\pi 1: p(X) := t(X), !, r(X).
```

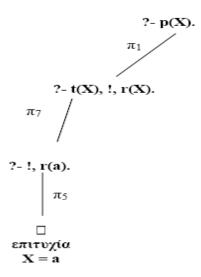
π2: p(X) := s(X).

 $\pi 3: p(X) := q(X), t(X), s(X).$

π4: q(X) :- r(X).

π5: r(a). π6: r(c). π7: t(a). π8: t(c). π9: s(b).

Πρόγραμμα 4.6:Πρόγραμμα με ! (Περίπτωση 2)

Σχήμα 4.6: Δέντρο έρευνας του προγράμματος Πρόγραμμα 4.6 για στόχο ?- p(X).

4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)

🔲 Περίπτωση 3:

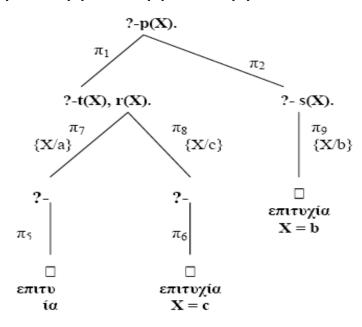
```
\pi1: p(X) :- t(X), r(X).
```

π2: p(X) := s(X), !.

π3: p(X) := q(X), t(X), s(X).

π4: q(X) := r(X).

π5: r(a). π6: r(c). π7:t(a). π8: t(c). π9: s(b).

Σχήμα 4.7: Δέντρο έρευνας του προγράμματος Πρόγραμμα 4.7 για στόχο ?- p(X).

- 4. Δέντρο Αναζήτησης, Οπισθοδρόμηση και Άρνηση 4.2. Οπισθοδρόμηση και Αποκοπή (!)
- Παράδειγμα 2: Το κατηγόρημα enoseTaxinList(List1, List2, List3) είναι αληθές εάν η λίστα List3 είναι μια ταξινομημένη λίστα η οποία προκύπτει από την ένωση των ταξινομημένων λιστών List1 και List2.

```
enoseTaxinList([Kef1 | List1], [Kef2 | List2], [Kef1 | List3]):-
        Kef1 < Kef2, !,
        enoseTaxinList( List1, [Kef2 | List2], List3 ).
enoseTaxinList([Kef1|List1], [Kef2|List2], [Kef1,Kef2|List3]) :-
        Kef1 = Kef2, !,
        enoseTaxinList( List1, List2, List3 ).
enoseTaxinList([Kef1 | List1], [Kef2 | List2], [Kef2 | List3]):-
        Kef1 > Kef2,
        enoseTaxinList([Kef1 | List1], List2, List3).
enoseTaxinList( List1, [ ], List1 ).
enoseTaxinList([], List2, List2).
Πρόγραμμα 4.10: Ένωση Δυο Ταξινομημένων Λιστών.
```

Τέλος Διάλεξης

Ευχαριστώ!

Ερωτήσεις;